

prima instanță: I. Cotea  
instanța de apel: G. Eni, V. Movilă, N. Bondarenco

dosarul nr. 3ra-431/15

## ÎNCHEIERE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Tamara Chișca-Doneva  
Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Cuzmin împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cahul din 16 septembrie 2014, prin care a fost admisă

constată:

La 11 aprilie 2014, Alexandru Cuzmin a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 07 ianuarie 2014, de către colaboratorii ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, a fost întocmit actul nr. A – 17199 de depistare a încălcării clauzelor contractuale, în care a fost indicat că a fost depistat furt prin răsturnarea contorului, iar discul de la contor, în momentul controlului, nu se învârtea și ca rezultat energia electrică nu se înregistrează.

Susține că la 15 februarie 2014, i-a fost expediată factura pentru energia electrică, în cazul încălcării clauzelor contractuale, în sumă de 10484,88 lei.

Afirmă că nefiind de acord cu actul menționat, s-a adresat cu o cerere prealabilă către pârât, solicitând anularea acestuia, invocând că nu a umblat la contor și nu a furat energie electrică. La fel, a solicitat eliberarea extrasului de consum a energiei electrice de pe contul personal NLC 3074557 pentru perioada de 08 iunie 2013 până la 07 februarie 2014.

Menționează că la 11 martie 2014, prin intermediul oficiului poștal, a primit răspuns prin care i-a fost comunicat că cererea prealabilă depusă de el a fost respinsă.

Invocă dezacordul cu actul de control din 07 ianuarie 2014 și factura întocmită, din considerentul că actul a fost semnat de către soție, care nu posedă limba rusă, ne fiindu-i tradus conținutul acestuia. La contor și la echipament nimeni nu a umblat, iar echipamentul de măsurare ar fi putut înclinat de către colaboratorii pârâtului până în momentul când a fost chemată soția.

Reclamantul mai menționează despre existența martorilor care pot confirma, că lucrătorii au intrat în ogradă în lipsa soției.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 277-278 CPC, art. 25 al Legii contenciosului administrativ.

Solicită suspendarea executării facturii pentru energia electrică până la soluționarea litigiului în fond, anularea actului nr. A – 17199 din 07 ianuarie 2014 de depistare a încălcării clauzelor contractuale, anularea facturii pentru energia electrică din 13 februarie 2014 în sumă de 10484,88 lei, încasarea cheltuielilor de judecată de la pârât.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 16 septembrie 2014 a fost admisă acțiunea lui Alexandru Cuzmin, anulat actul nr. A – 17199 din 07 februarie 2014 cu privire la consumul fraudulos de energie electrică și factura pentru energia electrică din 13 februarie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2014 a fost respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și menținută hotărârii primei instanțe.

La 10 februarie 2015, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 noiembrie 2014, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotări prin care să fie respinsă acțiunea lui Alexandru Cuzmin.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanța de judecată a dat o apreciere arbitrară probelor și ca consecință, concluziile instanței se contrazic, iar în hotărârea primei instanțe sunt indicate probe false.

Afirmă că controlul efectuat la domiciliul intimatului a fost efectuat în conformitate cu prevederile p. 161 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, care indică că controlul echipamentului de măsurare și al sigiliilor aplicate, la consumatorul casnic, se efectuează de către operatorul rețelei de distribuție în funcție de necesitate și numai în prezența consumatorului casnic sau a reprezentantului acestuia, inclusiv a membrilor familiei care locuiesc împreună cu el, cu întocmirea actului de control în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Remarcă că controlul s-a efectuat în prezența și cu acordul soției intimatului Elena Cuzmin.

Indică că fiind verificat locul de consum NLC 3074557 din sat. Slobozia Mare, s-au constatat iregularități în consumul energiei electrice, iar potrivit p. 49 lit. a) și lit. i) al Regulamentului sus menționat consumatorul final are următoarele obligații pe care trebuie să le îndeplinească și anume să utilizeze energia electrică în mod rațional, inofensiv, eficient și fără fraude și să păstreze intacte echipamentul de măsurare și sigiliile aplicate, precum și să nu intervină în utilajul rețelei electrice a operatorului de rețea, instalat pe proprietatea consumatorului final.

Mai indică că motivarea instanței precum că „audiind explicațiile reprezentanților părților, martorilor, studiind materialele dosarului civil...”, nu corespunde realității, din considerentul că martorii nu au dat explicații.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurente, la 16 decembrie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată (f. d. 63), acesta susținând în cererea de recurs că a luat cunoștință de copia deciziei la 24 decembrie 2014, recepționând-o prin intermediul oficiului poștal.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 februarie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi